

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce A.F., bytem ■■■, zastoupeného JUDr. Janou Kopáčkovou, advokátkou se sídlem Kroftova 329/1, Praha 5, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, **v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 2. 2015, č. j. 3914/2015-900000-304.3, ze dne 23. 1. 2015, č. j. 1261-2/2015-900000-304.3, a ze dne 23. 1. 2015, č. j. 1262-2/2015-900000-304.3,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem k rukám jeho zástupkyně zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 9 000 Kč, do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě žalobce požadoval zrušení shora uvedených rozhodnutí žalovaného, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 19. 11. 2014, č. j. 58060-4/2014-560000-61, ze dne 10. 12. 2014, č. j. 63166-4/2014-560000-61, a ze dne 10. 12. 2014, č. j. 63167/2014-560000-61. Těmito prvostupňovými rozhodnutími byly dle § 42 odst. 2 písm. a) a § 42a odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „zákon o spotřebních daních“), zajištěny vybrané výrobky žalobce, a to tabákové listy, které při vizuální a senzorickém posouzení vykazovaly znaky tabáku ke kouření ve smyslu § 101 odst. 6 zákona o spotřebních daních a žalobce nebyl na místě schopen prokázat jejich zdanění nebo oprávněné nabytí za cenu bez daně způsobem předpokládaným v § 42 odst. 2 písm. a) tohoto zákona, tedy bez dokladu uvedeného v § 5 citovaného zákona.

Žalovaný namítal, že žaloba je dle § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nepřípustná, protože napadená rozhodnutí jsou rozhodnutí (úkony) předběžné povahy, která jsou dle § 70 písm. b) s. ř. s. vyloučena ze soudního přezkumu.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu nepřipustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle s. ř. s. nebo podle zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. b) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumávání vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy.

Tímto jsou ze soudního přezkumu vyřazeny takové úkony, jejichž účinky na právní sféru žalobce jsou pouze dočasné, jež budou následně v dohledné době nahrazeny konečným rozhodnutím, při jehož napadení již bude moci být žalobci poskytnuta potřebná soudní ochrana, a to i ve vztahu k účinkům založeným samotným úkonem předběžné povahy.

V rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2009, č. j. 2 Afs 186/2006 - 54, publ. pod č. 1982/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud vyslovil, že o rozhodnutí předběžné povahy, na které dopadá výluka podle § 70 písm. b) s. ř. s., se jedná, pokud ve vztahu k rozhodnutí konečnému splňuje kumulativně tři podmínky: časovou, věcnou a osobní. Je tedy vydáno v již zahájeném řízení o vydání rozhodnutí konečného nebo je zákonem stanovena přiměřená lhůta pro zahájení takového řízení a účinky předběžného rozhodnutí musí být omezeny do vykonatelnosti rozhodnutí konečného. Rozhodnutí konečné pak v sobě musí věcně zahrnout vztahy upravené rozhodnutím předběžné povahy a musí být adresováno mj. i subjektu, jemuž bylo určeno rozhodnutí předběžné.

Pokud jde o časovou podmínku, rozhodnutí předběžné povahy musí předcházet rozhodnutí konečnému, na jehož vydání má osoba dotčená předběžným rozhodnutím nárok a jež podléhá soudnímu přezkumu. Časová podmínka je v daném případě splněna v § 42a odst. 1 zákona o spotřebních daních, kde je uvedeno, že správce daně, který rozhodl o zajištění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, bezodkladně zahájí řízení, jehož cílem je prokázání, zda s vybranými výrobky bylo nakládáno způsoby uvedenými v § 42 odst. 1 nebo 2 nebo zda dopravní prostředek takové výrobky dopravoval. Dle zdejšího soudu je tak dostatečně jasně stanovena lhůta pro to, kdy má být po zajištění výrobků zahájeno řízení ve věci samé. „*Účelem zajištění výrobků je omezení dispozice s nimi ze strany kontrolované osoby či jejich vlastníka do té doby, než bude vyjasněno, zda s nimi bylo nakládáno v rozporu se zákonem*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2010, č. j. 1 Afs 12/2010 - 107, publ. pod č. 2054/2010 Sb. NSS). Splnění věcné podmínky vyplývá z toho, že bezodkladně po zajištění vybraných výrobků, následuje řízení o těchto zajištěných vybraných výrobcích ukončené rozhodnutím ve věci samé podle § 42c zákona o spotřebních daních (uvolnění zajištěných vybraných výrobků nebo dopravního prostředku) nebo § 42d téhož zákona (propadnutí nebo zabránění zajištěných vybraných výrobků nebo dopravního prostředku). Splnění osobní podmínky je pak zajištěno v § 42b odst. 2 zákona o spotřebních daních, z něhož vyplývá, že účastníkem řízení o zajištěných vybraných výrobcích jsou osoby uvedené v § 42a odst. 1, tj. stejné osoby které byly účastníky při zajištění vybraných výrobků.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2006, č. j. 2 Afs 198/2005 - 88, publ. pod č. 1536/2008 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud sice vyslovil, že rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku podle § 42 zákona o spotřebních daních není vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví. K tomuto závěru však dospěl pouze proto, že zákonodárce v tehdy platném znění zákona o spotřebních daních tento typ rozhodnutí výslovně podrobil soudnímu přezkumu. Nejvyšší správní soud v rozsudku uvedl „*Ač se v daném případě nepochybně jedná o rozhodnutí předběžné povahy (srov. k tomu kritéria formulovaná Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 29. 3. 2006, č. j. 2*

Afs 183/2005 - 64, zveřejněném na www.nssoud.cz), u nichž – jak žalovaný správně podotýká – obecně je přípustná jejich výluka z přezkumu ve správním soudnictví (srov. shora již zmíněný nálezh Ústavního soudu ze dne 3. 11. 1999, sp. zn. Pl. ÚS 8/99, zveřejněný pod č. 153 ve svazku č. 16 Sbírký nálezhů a usnesení Ústavního soudu), zákonodárce tento typ rozhodnutí výslovně podrobil soudnímu přezkumu, stanovil-li oprávnění kontrolované osoby dát „podnět k soudnímu přezkoumání“.

Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o přezkum rozhodnutí předběžné povahy, tak jak jej definoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 27. 10. 2009, č. j. 2 Afs 186/2006 - 54, publ. pod č. 1982/2010 Sb. NSS, a zákon o spotřebních daních ve znění platném pro danou věc možnost soudního přezkumu nepřipouští, je rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku podle § 42 zákona o spotřebních daních ve znění platném od 1. 5. 2011 vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví.

Soud proto žalobu dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. a § 70 písm. b) s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k vydání usnesení o odmítnutí žaloby soud v souladu § 60 odst. 3 s. ř. s. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích soud žalobci vrací zaplacený soudní poplatek.

K vydání tohoto usnesení nemusel soud nařizovat jednání, protože nerozhodoval ve věci samé - o důvodnosti žaloby. Zákon v tomto případě uvedený procesní postup dovoluje (§ 49 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 5. května 2016

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu